

การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะการกระทำความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : ศึกษาเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานครนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะของผู้กระทำผิด ผู้เสียหาย ลักษณะการกระทำ ความผิด ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เสียหาย และลักษณะการกระทำผิด, ลักษณะผู้กระทำผิดกับลักษณะของการกระทำผิดในคดีชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลในการศึกษาเป็นแบบรายงานเหตุคดีอุกฉกรรจ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2541 จำนวน 937 คดี ผู้วิจัยได้นำมาจัดเข้าแบบจำแนกตัวแปร และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าทางสถิติฐานนิยม อัตราส่วนร้อยละ และไคว์สแควร์ แบบทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปร แบบ Fisher's Exact Test และ Binomial Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า

1) ลักษณะผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สัญชาติไทย อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มักอยู่ตามลำพัง ไม่เคยรู้จักกับผู้กระทำผิดมาก่อน และทรัพย์สินที่ถูกชิงทรัพย์และ/หรือปล้นทรัพย์จะเป็นเครื่องประดับ ประเภทสร้อยคอ มูลค่าไม่เกิน 20,000 บาท ในขณะที่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพศชาย อายุต่ำกว่า 30 ปี

2) ลักษณะการกระทำผิดจะเกิดในช่วงเวลากลางคืน ช่วงต้นเดือน และปลายเดือน โดยเดือนมิถุนายน และตุลาคมจะเป็นช่วงที่เกิดเหตุมากที่สุด เป็นการกระทำผิดบนท้องถนน ตรอก ซอย ผู้กระทำผิดใช้มีดเป็นอาวุธ และใช้วาจาข่มขู่ แต่ไม่ทำร้าย หรือถึงทำร้ายก็จะทำให้ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ปกติไม่ใช่ยานพาหนะ แต่ถ้าใช้จะเป็นรถจักรยานยนต์

3) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย พบว่าจะมีความสัมพันธ์สูงกับปัจจัยด้านอายุ ระดับต่ำ เพศ , อาวุธ , วิธีการกระทำผิด , เวลา และสถานที่เกิดเหตุ และไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างด้านสัญชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายกับผู้กระทำผิด

ข้อเสนอแนะคือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำ ความผิด , การตกเดือนประชาชนเกี่ยวกับการสวมเครื่องประดับ , การเดินทางคนเดียวในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ในขณะที่เดียวกันกับการจัดสายตรวจตรวจตราระหว่างถนน ตรอก ซอย และการตั้งด่านตรวจค้นอาวุธ และรถจักรยานยนต์ ในขณะที่เดียวกันก็ควรกวาดค้นในระหว่างเดือนมิถุนายน และตุลาคม